

เนื้อหาในการเสวนาธรรมครั้งที่ 6, 7 เป็นการสนทนาในหัวข้อ “ใครว่าเลือกเกิดไม่ได้” โดยผู้นำการเสวนาได้แสดงภพภูมิ 31 ภูมิ อันประกอบด้วย อباขภูมิ 4 ,มนุษย์ภูมิ 1, เทวภูมิ 6 และ พรหมภูมิ 20 การเกิดในอบาขภูมิ 4 เป็นผลจากอกุศลวิบากที่ให้ผลในปฏิสนธิกาล การเกิดในมนุษย์ภูมิ และเทวภูมิเป็นผลจากมหาวิบาก (ผลของมหากุศล) ส่วนผู้ที่เกิดในพรหมโลก เป็นผลจากการเจริญ สมถภาวนาจนบรรลุฌานจิต ดังนั้นการสนทนาครั้งนี้จึงเน้นที่การงดเว้นจากอกุศล เพื่อมิให้เกิดใน อบาขภูมิ และเน้นการเจริญกุศลเพื่อที่เราทั้งหลายจะได้เป็นเสบียงติดตัวนำไปเกิดเป็นมนุษย์หรือเทวดา ซึ่งถือเป็นตามสุคติภูมิ การที่คนเราเกิดมามีความเป็นอยู่ และมีความสุข ความทุกข์ไม่เหมือนกัน มีสาเหตุมาจากวิบาก (ผลของกุศล) ที่ต่างกัน การบำเพ็ญกุศลจึงต้องกระทำให้กุศลมีกำลัง คือทำอย่างมีปัญญา ไม่ปล่อยให้อกุศลแทรก ตั้งเจตนาก่อนทำ ระหว่างทำ และหลังทำให้มันคง หากผู้ใดต้องการเกิดใน พรหมโลกต้องเจริญสมถภาวนาให้บรรลุฌานจิต และหากผู้ใดต้องการหลุดพ้นจากการเกิด ต้องเจริญ วิปัสสนาภาวนาให้บรรลุมรรคจิต ซึ่งผู้ที่จะบรรลุฌานจิตได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ปฏิสนธิด้วยจิต ที่ประกอบด้วยปัญญาเท่านั้น
